

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/90/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123010250
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6123010250.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a členov senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a JUDr. Petra Hunáka, PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. novembra 2023, v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pre zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného, voči rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/18/2023 zo dňa 09. 05. 2023, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/18/2023 zo dňa 09. 05. 2023 v celom rozsahu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného A. B., nar. XX. XX. XXXX v Banskej Bystrici, trvale bytom B. B.,

uznáva vinným, že

od 23:30 hod. dňa 22. 08. 2020 do 13:30 hod. dňa 23. 08. 2020 na kúpeľnom dome C., D. E. X/ X, B., okres B. B. doposiaľ nezisteným spôsobom a predmetom poškodil plastové okno a to tak, že rozbil sklenenú výplň okna, cez ktoré sa následne dostal do administratívnych priestorov na 2. poschodí kúpeľného domu, kde ďalej nezisteným predmetom a spôsobom poškodil 2 kusy plastových dverí spolu so zárubňami, 1 kus drevených dverí so zárubňou, plechovú skriňu a príručnú pokladničku, ktoré vypáčil, ďalej poškodil bezpečnostné dvere zn. ADLO, do ktorých nezisteným predmetom zapíliil dva pásy kolmo na seba a tiež poškodil číselník na zadávanie kódu na trezore zn. LG Safetronics, kde boli znaky po páčení a následne z týchto priestorov odcudzil bližšie nešpecifikované listinné a účtovné doklady kúpeľov Brusno, čím spôsobil škodu poškodením zariadenia pre spoločnosť KB SPA s. r. o., Kúpeľná 1/2, 976 62 Brusno, IČO:52 883 281 v celkovej výške 861,34 Eur,

teda

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

čím spáchal

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. a

za to sa odsudzuje

podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4, 8 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti KB SPA s. r. o., Kúpeľná 1/2, 976 62 Brusno, IČO: 52 883 281 škodu vo výške 861,34 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodenú spoločnosť KB SPA s. r. o., Kúpeľná 1/2, 976 62 Brusno, IČO: 52 883 281 so zvyškom nároku na ich náhradu škody odkazuje na civilný proces

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/18/2023 zo dňa 09. 05. 2023 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák., a to za skutok, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

od 23:30 hod. dňa 22. 08. 2020 do 13:30 hod. dňa 23. 08. 2020 na kúpeľnom dome Poľana, D. E. X/ X, B., okres B. B. doposiaľ nezisteným spôsobom a predmetom poškodil plastové okno a to tak, že rozbil sklenenú výplň okna, cez ktoré sa následne dostal do administratívnych priestorov na 2. poschodí kúpeľného domu, kde ďalej nezisteným predmetom a spôsobom poškodil 2 kusy plastových dverí spolu so zárubňami, 1 kus drevených dverí so zárubňou, plechovú skriňu a príručnú pokladničku, ktoré vypáčil, ďalej poškodil bezpečnostné dvere zn. ADLO, do ktorých nezisteným predmetom zapíliil dva pásy kolmo na seba a tiež poškodil číselník na zadávanie kódu na trezore zn. LG Safetronics, kde boli znaky po páčení a následne z týchto priestorov odcudzil bližšie nešpecifikované listinné a účtovné doklady kúpeľov Brusno, čím spôsobil škodu poškodením zariadenia pre spoločnosť KB SPA s. r. o., Kúpeľná 1/2, 976 62 Brusno, IČO:52 883 281 v celkovej výške 861,34 Eur,

Za túto trestnú činnosť mu Okresný súd Banská Bystrica podľa § 245 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4, 8 Tr. zák., § 46 Tr. zák. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti KB SPA s. r. o., Kúpeľná 1/2, 976 62 Brusno, IČO: 52 883 281 škodu vo výške 861,34 Eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodenú spoločnosť KB SPA s. r. o., Kúpeľná 1/2, 976 62 Brusno, IČO: 52 883 281 so zvyškom nároku na ich náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal obhajca obžalovaného jeho vyhlásení odvolanie v prospech obžalovaného čo do výroku o vine a o treste. Po doručení rozsudku, podaním zo dňa 27. 06. 2023 doplnil odôvodnenie odvolania, kde uviedol v zásade tri námietky. V prvom rade namietal, že hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené podmienky, nakoľko obžalovaný nemal byť na konanie v neprítomnosti upozornený a obžalovaný sa riadne z konania hlavného pojednávania ospravedlnil. Uviedol, že obžalovaný nedisponoval predvolaním na pojednávania na deň 27. 04. 2023 a ani jeho prílohami a teda ak bol jeho prílohou aj formulár pre vyjadrenie lekára v zmysle § 120 ods. 2 Tr. zák., toto nemohol zabezpečiť. Postup súdu, ktorý telefonicky kontaktoval všeobecnú lekárku pre dospelých nemôže preukazovať neexistenciu skutočnosti, že zdravotný stav obžalovaného mu neumožňuje účasť na hlavnom pojednávaní bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby. Taktiež uviedol, že obžalovaný nebol na konanie hlavného pojednávania dňa 09. 05. 2023 v jeho neprítomnosti upozornený. V druhom rade namietal, že vo veci nebol náležite zistený skutkový stav v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Opakovane uviedol, že je nevinný, rozhodnutie súdu nie je určite založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. Poukázal na to, že nájdený kľúč s jeho DNA je len osamoteným nepriamym dôkazom, z ktorého vyplýva jedine to, že sa na kľúči nachádzal jeho biologický materiál, pričom nebolo ani preukázané, či k prenosu DNA na tento kľúč došlo priamo alebo nepriamo cez iný predmet alebo inú osobu. Súd sa vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že na mieste činu nebola zaistená žiadna iná biologická, daktyloskopická, trasologická, či pachová stopa. Poukázal na zásadu náležitého zistenia skutkového stavu v súlade s § 2 ods. 10 Tr.

por. a na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5To/20/2010 zo dňa 25. 11. 2010, že nie je povinnosťou obvineného dokazovať svoju nevinu. V treťom rade namietal, že vec má vadu spočívajúcu v nesprávnom právnom posúdení a to, že vec mala byť posudzovaná ako trestný čin krádeže vlámaním a nie ako poškodzovanie cudzej veci vlámaním, čomu nasvedčuje absencia predmetu útoku (poškodzovania cudzej veci), ktorý by mal páchatel' v úmysle poškodiť, nakoľko všetky poškodené veci boli iba prekážkami. Pre právnu kvalifikáciu krádeže svedčí aj odcudzenie bližšie nešpecifikovaných listinných a účtovných dokladov so vzniknutou škodou krádežou vo výške 20,- Eur. Právna kvalifikácia skutku ako trestného činu krádeže tu pokrýva väčší počet pojmových znakov konania páchatela a jeho následkov. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a obžalovaného podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil spod obžaloby, resp. aby zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí krajská prokurátorka uviedla, že rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica považuje za zákonný a správny a navrhla, aby krajský súd odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

Naproti tomu obhajca uviedol, že písomné odôvodnenie odvolania považuje za obsahovo odôvodňujúce a v plnom rozsahu sa ho pridržiava.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe podaného odvolania obžalovaného zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému obžalovaný podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané prihliadal i pre prípad, ak by tieto odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané dôvodne.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä, ak si vzájomne odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami, jednak vo vzťahu k otázke viny, ako aj vo vzťahu k otázke trestu. V podrobnostiach preto krajský súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku týkajúce sa skutkových okolností a vyhodnotenia dôkaznej situácie, s ktorým sa v plnej miere stotožnil a bolo by nadbytočné odôvodnenie v tejto súvislosti na tomto mieste znovu opakovať. Krajský súd sa však nestotožnil s kvalifikáciou žalovaného skutku ako zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák.

Krajský súd tak preskúmajúc zákonnosť a odôvodnenosť výroku o vine, ako aj výroku o treste dospel k inému záveru, ako okresný súd. Krajský súd je na rozdiel od okresného súdu toho názoru, že v danom prípade je namieste obžalovaného uznať sa vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. a uložiť mu zákonný a spravodlivý trest.

Podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zák., kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha vlámaním, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., kto zničí, poškodí alebo urobí neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 38 ods. 1 Tr. zák., na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnúť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

V prvom rade krajský súd dáva do pozornosti, že si je vedomý existencie uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Tdo 14/2011 zo dňa 24. 05. 2011, avšak je toho názoru, že od vydania predmetného uznesenia nastal posun nielen v celospoločenskej situácii, ale došlo aj k viacerým novelizáciám trestných kódexov (napr. zmeny práve pri trestnom čine krádeže).

V druhom rade je v posudzovanom prípade nutné významne prihliadať na niekoľko skutočností. Prvou je fakt, že „hlavný“ úmysel obžalovaného smeroval ku krádeži, nakoľko cieľom obžalovaného bolo odcudziť vec (veci), ktoré sa nachádzali v uzamknutých miestnostiach, príp. v trezore. Z uvedeného dôvodu je nutné „vlámanie“ spájať práve s trestným činom krádeže, čím došlo k naplneniu znakov skutkovej podstaty trestného činu podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zák. Druhou je taktiež fakt, že trestný čin poškodzovania cudzej veci v danom prípade pôsobí ako prostriedok vedúci ku spáchaniu trestného činu krádeže. Osobitný kvalifikačný pojem „vlámanie“ však už nie je možné obžalovanému opätovne pričítať, nakoľko už tvorí znak základnej skutkovej podstaty trestného činu krádeže. Preto, hoci je nepochybná existencia úmyslu páchatela poškodiť cudziu vec (či už vo forme priameho alebo nepriameho úmyslu), rovnako nepochybné je, že jeho hlavným zámerom bolo spáchať trestný čin krádeže a nie trestný čin poškodzovania cudzej veci.

Iná situácia by bola, keby páchatel vnikol do uzamknutých priestorov nie so zámerom zmocniť sa cudzej veci, ale so zámerom cudziu vec poškodiť. Subsidiárne je možné dať do pozornosti § 246 ods. 3 Tr. zák., ktorý postihuje špeciálne prípady poškodzovania cudzej veci postriekaním, pomaľovaním, popísaním farbou alebo inou látkou. Vtedy je možné dospieť k viacerým riešeniam a to podľa jednotiaceho zámeru páchatela. V prípade, že by páchatel postriekal stenu budovy a následne by do tejto budovy vnikol (vlámal sa) a odcudzil z priestorov cudziu vec, je zjavné, že by sa dopustil trestného činu krádeže vlámaním a trestného činu poškodzovania cudzej veci (bez pričítania osobitného kvalifikačného pojmu vlámania). Naopak v prípade, ak by sa páchatel dostal do uzamknutých priestorov vlámaním a v týchto priestoroch by popísal farbou steny, je nepochybné, že by sa jednalo o trestný čin poškodzovania cudzej veci vlámaním podľa § 246 ods. 3 Tr. zák. Avšak až v prípade, pokiaľ by ešte z daného priestoru odcudzil cudziu vec, bolo by zjavné, že zámerom páchatela bolo spáchanie oboch trestných činov, a to ako trestného činu poškodzovania cudzej veci, tak aj trestného činu krádeže. Až vtedy by tak podľa názoru krajského súdu malo dôjsť v rámci súbežnej kvalifikácie činu a konkurencie trestných sadzieb k použitiu okolnosti podmieňujúcej použitie vyššej trestnej sadzby len pri aplikácii toho ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona, ktorého kvalifikovanej skutkovej podstate zodpovedá vyššia (najvyššia) trestná sadzba oproti inej konkurujúcej sadzbe, resp. ustanoveniu.

Z uvedeného tak podľa názoru krajského súdu jednoznačne vyplýva, že pokiaľ by v posudzovanej veci bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák., jednalo by sa len o účelovú nadkvalifikáciu jeho konania, nakoľko jeho cieľom a zámerom bolo zmocniť sa cudzej veci a nie cudziu vec poškodiť. K tomuto záveru je podľa názoru krajského súdu nevyhnutné dospieť na základe gramatického, logického, teleologického a systematického výkladu relevantných ustanovení Trestného zákona (najmä ust. § 212 Tr. zák., ako aj ust. § 245 Tr. zák.).

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

Obžalovaný síce bol napadnutým rozsudkom uznaný za vinného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, avšak tento skutok bol kvalifikovaný ako iný trestný čin, ako mal byť, preto krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a obžalovaného uznal vinným zo spáchania skutku podľa obžaloby, ktorý však kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák., trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. ...

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprisnejšie trestný. ...

Čo sa týka výroku o treste, druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým okolnostiam a zvláštnostiam daného prípadu. V zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák., je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadať, okrem ďalších skutočností, aj na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, či pohnútku. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. Krajský súd preto uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov nepodmienečne. Pri ukladaní trestu odvolací súd prihliadol na špecifickosť tohto konkrétneho prípadu, výšku škody spôsobenej krádežou, ako aj výšku škody spôsobenej poškodením cudzích vecí, ako aj na ostatné skutočnosti, na ktoré je povinný prihliadnuť. Nakoľko obžalovaný bol uznaný vinným zo spáchania dvoch prečinov, krajský súd tomuto ukladal úhrnný trest v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák. Ohľadom ostatných okolností ukladania trestu (napr. pohľadujúce a priťažujúce okolnosti), krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný má v odpise z registra trestov už 16 záznamov, v minulosti mu boli opakovane uložené podmienené, ako aj nepodmienečné tresty, krajský súd je toho názoru, že uloženie podmieneného trestu by v predmetnom prípade nebolo efektívne a nenaplnilo by svoj účel.

Krajský súd preto dospel k záveru, že nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov je pre ochranu spoločnosti, nápravu obžalovaného, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie adekvátny, spravodlivý a zákonný, pričom dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu a zároveň takýto trest postihne v maximálnej miere iba obžalovaného, s čo najmenším vplyvom na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Nad rámec vyššie uvedenej argumentácie sa krajský súd vyjadrí aj k ostatným odvolacím námietkam obžalovaného. Prvou námietkou obžalovaného bolo, že hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené podmienky, nakoľko obžalovaný nemal byť na konanie v neprítomnosti upozornený a obžalovaný sa riadne z konania hlavného pojednávania ospravedlnil. Uvedená námietka je nedôvodná. Obžalovanému bolo dňa 30. 03. 2023 riadne doručené predvolanie na hlavné pojednávanie stanovené na deň 27. 04. 2023. Spolu s týmto predvolaním mu boli doručené aj vzory formulárov napr. na „ospravedlnenie neúčasti obvineného zo zdravotných dôvodov“ alebo „potvrdenie o majetkových a zárobkových pomeroch“. Uvedené je preukázané tým, že toho istého dňa, t.j. 30. 03. 2023 obžalovaný vyplnil potvrdenie o majetkových a zárobkových pomeroch a toto osobne doručil do podateľne okresného súdu a taktiež sa osobne dostavil na hlavné pojednávanie dňa 27. 04. 2023, na ktorom vzal na vedomie odročenie hlavného pojednávania na deň 09. 05. 2023 a taktiež vzal na vedomie poučenie súdu, že v prípade jeho neúčasti na odročenom hlavnom pojednávaní, bez riadneho ospravedlnenia, súd môže konať a rozhodnúť aj v jeho neprítomnosti.

Druhou námietkou bolo, že vo veci nebol náležite zistený skutkový stav v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Uvedená námietka je taktiež nedôvodná, s dôkaznou situáciou sa dôsledne vysporiadal okresný súd v napadnutom rozsudku, na čo krajský súd v podrobnostiach poukazuje.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosťou odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozhodnutia ESLP vo veci Helle verzus Fínsko z 19. decembra 1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z citovaných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (mutatis mutandis I.ÚS 56/01).

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech

obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku rozsudku z vyššie uvedených dôvodov na základe podaného odvolania obžalovaného, považujúc ho za dôvodné, podľa § 322 ods. 3 Tr. por. po zrušení napadnutého rozsudku sám vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.